

Bager: Det sker i denne Tid atter og atter, at vi i Pressen ser, at der klages over, at de Love, vi stemmer for, er daarligt affattede og giver Anledning til Rets-sager, og man siger, det er Rigsdagen, der har Skylden for dette. Det generer en i nogen Grad, for naar man ikke er uddannet Jurist, kan man jo ikke altid forudse, hvad de Jurister, der sidder rundt omkring, dels som Sagførere, dels som Dommere, kan faa ud af Lovparagrafferne. Jeg ser alligevel lidt roligt paa det, for jeg mener, at vi Rigsdagsmænd har Lov til at sige Hus forbi — det er jo ikke os, der skal forme Lovparagrafferne rent juridisk set.

Man spørger jo: Hvor ligger Fejlen? Jeg maa sige, at jeg kan ikke finde anden Vej at sende den end til de høje departementale Embedsmænd, der affatter Lovene. For mig er det ubegribeligt, at det virkelig skulde være nødvendigt, at vi Gang efter Gang udsættes for dette, og jeg henstiller til dem, der har med den Slags at gøre, at overveje, om det ikke kunde blive bedre, eller, saafremt Kritikken er uberettiget, med andre Ord, at den juridiske Videnskab ikke er saa fremskreden, at man kan affatte saadan noget bedre, at det saa bliver sagt aabent og klart, for det er uheldigt, og det kan ikke nytte, det virker nedbrydende paa Rigsdagens Anseelse, og hvorfor for Smed at rette Bager? Det er gjort saa ofte ellers. Der er jo ingen Grund til at blive ved med den daarlige Skik.

De, der har læst „Berlingske Tidende“ for i Dag, vil paa Side 8 finde en statistisk Fremstilling, som jeg er meget glad over at finde netop i Dag, da jeg vil gøre nogle Bemærkninger om danske Ingeniørers Lønninger og Ansættelsesforhold, og netop dér finder en Statistik over, hvorledes det er gaaet en Aargang danske Akademikere, der har holdt 25 Aars Jubilæum. Dér ser man, dels hvad Indtægt de har opnaaet gennem de 25 Aar, dels deres Arbejdstid pr. Uge og dels deres Ferietid. Det er beklageligt at se, at Ingeniørerne er dem, der trænger til at afspadsere mest, for de har decideret den længste Arbejdstid af alle, hvorimod, naar vi kommer over til Ferien, kan de slet ikke konkurrere hverken med Lektorer eller Rektorer o. s. v. Og hvis vi ser paa Lønningerne, ja, saa er det, naar vi tager Arbejdstiden i Betragtning, heller ikke for

godt. Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at sige dette, at for en Række stats- og kommuneansatte Ingeniører, ikke mindst for amtsansatte Ingeniører, gælder det, at de Lønninger, de oppebærer, er i Forhold til det, Folk med samme Uddannelse ellers opnaar, absolut for lave og utilstrækkelige. Det er derfor naturligt, at Ingeniører ligesom andre Mennesker søger at forbedre deres Kaar gennem Organisation. Det har f. Eks. Lægerne gjort. Men det mærkelige er, at medens der, saa vidt jeg har kunnet forstaa, har vist sig Forhandlingsvillighed f. Eks. fra Sygehusbestyrelsernes Side, hvor Amterne ofte er med, over for Lægeorganisationerne, mener man fra forskellige Amtsraads og andres Side inden for offentlige Myndigheder at kunne afvise Forhandling med Ingeniørernes Organisationer. Jeg vil gerne henstille til dem inden for Centralmyndighederne, hvorunder disse Autoriteter maatte sortere, at de i den Udstrækning, som det er dem muligt, vil interessere sig for disse Spørgsmaal og eventuelt gribe ind, hvis deres Medvirken kan paakaldes i noget Tilfælde.

Jeg vil derefter gerne gøre nogle ganske faa Bemærkninger om en Sag, som i øvrigt er under Behandling her i Rigsdagen for Tiden, nemlig Spørgsmaalet om den nye Valglov. Jeg gør disse Bemærkninger i Tilknytning til den Resolution, som for nogle Dage siden fandtes offentliggjort i Dagbladet „Politiken“, og som er vedtaget af Københavns radikale Vælgerforening, og hvori man protesterede mod Muligheden af, at et Forlydende, der ogsaa har staaet i „Politiken“ nogle Dage før om, at to Mandater af de foreslaaede fra København skulde overføres til Jylland, blev realiseret. Jeg for mit Vedkommende slutter mig fuldkommen til denne Resolution. Det er formentlig det ærede Medlem Hr. Krags Udtalelser ved Valglovsforslagets første Behandling, der har givet Anledning til en let forstaaelig Ængstelse, men da det ærede Medlem ellers ikke er med i Vognen foreløbig, vil det næppe faa nogen Indflydelse paa Udvalget. Men det, jeg gerne vil henstille til Udvalget, er, at hvis der skulde være et vist Tidspunkt, hvor det ærede Medlem Hr. Krag beslutter sig til at hoppe op paa Bagsmækken, man saa ikke køber hans